

Gælder det om Værditolden, at vi der staa paa det samme Grundlag som Toldkommissionens Mindretal, gælder det samme om Finanstoldsatserne. Kommissionens Mindretal foreslog bl. a. fuldstændig Frigivelse paa Kaffe, Kul, Petroleum, Ris og Salt. Vi have paa alle disse Varer fulgt det. Hvad Industribeskyttelsen angaar, erklærer dette Mindretal, at det maa betragtes som forkasteligt at have Beskyttelse for Industrien, men anviser samtidig den Vej, som ogsaa vi ere gaaede, at man i størst mulig Udstrækning skal have Toldfrihed eller betydelig Nedsættelse paa Industriens Raamaterialer. Kommissionens Mindretal nævner adskillige Varer, hvor det mener, at man kunde enten helt afskaffe Tolden eller nedsætte den betydeligt, saaledes Kul, Jern i Baand, Stænger, Plader og Traad, Tømmer og Træ, Papirmasse, Færvestoffer og Garn m. m. Ogsaa for disses Vedkommende have vi fulgt dette Mindretals Vink. Derfor var det ikke helt rigtigt, naar Ordføreren mente, at vi i Princippet havde fraveget det, som Toldkommissionens Mindretal havde antydnet. At vi ere gaaede en hel Del videre endnu, hænger jo sammen med, at hele Udviklingen siden den Tid er gaaet betydeligt frem. Tilmed var Socialdemokratiet ikke repræsenteret i Toldkommissionen, og naar Ordføreren mente, at vi ikke havde fulgt vor Ordfører i Toldudvalget i 1899, er det heller ikke helt rigtigt, idet vor Ordfører, som jeg meget beklager ikke kan være vor Ordfører under denne Forhandling, idet han paa Grund af Sygdom er forhindret i at være til Stede her, netop som Mindretal i Toldudvalget i 1899 foreslog en Mængde Frigivelser, som ogsaa findes i de Ændringsforslag, vi stille. Jeg skal ikke komme ind paa at nævne dem, men det er som sagt en hel Række Frigivelser, han foreslog. Vi have fulgt ham og ere desuden gaaede en Del videre navnlig med Hensyn til Nedsættelse af Industribeskyttelsen end den Gang, fordi vi mente, at vi maa gaa den sikre Vej frem efter og komme bort fra Industriens Beskyttelse, fra Finanstolden og alle disse indirekte Skatter.

Der blev under Sagens 1ste Behandling i dette Ting saavel fra Finansministeren som fra enkelte Medlemmers Side

lyst efter Arbejdernes Stilling til dette Spørgsmaal. Der var naturligvis forskellige Grunde dertil. Enkelte mente vel, at nu havde man endelig fundet et Forslag, som sikkert vilde spalte Arbejderpartiet i to Dele, saa at den Splid, som saa mange længe havde ventet, nu endelig maatte komme. Den ærede Ordfører udtalte forleden ved et Møde, at det havde glædet ham at se den faste Holdning, Socialdemokratiet havde indtaget i Udvalget under denne Sags Behandling. Det havde glædet ham at se, at Socialdemokraterne ikke havde givet efter for det Pres, som sikkert havde været lagt paa dem fra Fabrikanternes Side for at faa dem med til at raabe paa Bibeholdelsen af Beskyttelsen. Hvorvidt den Glæde har været alvorligt ment, skal jeg ikke udtale mig om, men det synes i hvert Tilfælde efter den ærede Ordførers Udtalelse i Gaar, at de Ændringer, Socialdemokraterne have stillet, ikke i særlig Grad glædede ham. Men, som sagt, nu er Arbejdernes Stilling klar overfor denne Sag; det har vist sig under hele Sagens Behandling, at vi klart og bestemt have hævdet, at vi maatte komme bort fra en hel Del af Beskyttelsen, og at vi samtidig for ikke at gaa den bestaaende Industri for nær, og for at Overgangen kan blive nogenlunde lempelig, maa ned med Tolden paa Industriens Raarog Hjelpestoffer, saa at der kan blive et vist Forhold deri.

Men naar Socialdemokratiet vil gaa enigt ud af denne Forhandling, naar dette Lovforslag, hvis det vedtages, gaar ud i Landet til Agitationen, vil det vise sig, at det Raab, som tidligere har lydt om, at Socialdemokratiet er et Parti, der holder paa Toldbeskyttelse, ikke har holdt Stik. Socialdemokratiet er et Parti, som i lige sa stor Grad har Tilslutning blandt Husmændene og Landarbejderne som blandt Byarbejderne, og det Resultat, der er kommet ud af disse Forhandlinger, de Ændringer, vi have stillet, vidne om en Solidaritetsfølelse, der borger for, at den Enighed, Socialdemokratiet hidtil har glædet sig ved, fremdeles vil være til Stede.

Naar det ærede Medlem for Horsens (Fraenkel) i Mødet i Eftermiddags talte om en militaristisk Korporalstok, som han mente havde været svunget over Arbej-